

Hiz. Mirza Gulam Ahmed'e (as) muhalif olan bazı din bilginleri, kendisinin dinden çıktığını ileri sürerek kafir olduğuna dair fetva verdiler. Hiz. Ahmed (as) bu konudaki fikrini şöyle beyan etmiştir:

“Kısa bir müddet önce (Allah'ın) bu aciz (kulu), Yüce Allah'ın (cc) bana verdiği kuvvet ile İslamiyet'i desteklemek üzere üç kitap yazmıştım. Akıllı insanların bu kitapları Yüce Allah'a şükrederek okuyacaklarını ummaktaydım. Ancak bazı ulemaların fitne uyandırmaları sonucu netice aksine çıktı. (Benim beyan ettiğim) hakaik, lataif, ince manalar, maarif-i İlahiye vb. hepsinin kelimat-ı küfür (küfür sözleri) oldukları beyan edildi. Buna istinaden benim adım da, kafir, mülhit (dinden çıkmış), zındık ve deccal kondu. Hatta benim bütün dünya kâfirleri ile deccallarından daha beter olduğum ileri sürüldü. Bu fitnenin asıl sorumlusu Muhammed Hüseyin adlı bir zattır. [14]

“Müslümler ile mül'ane (karşılıklı lanet etmek, beddua etmek) caiz değildir. Bunu bildiğim için daha önce mübahaleden uzak durdum. Ancak şimdi bana bildirildiğine göre, herkim bir Müslüman'a kafir derse; onun kible ehlinde ve kelimeyi şahadet getirenlerden, keza İslam itikatlarına inananlardan olduğunu bildiği halde yine kafir olduğunu ileri sürmekten vazgeçmezse; böyle birisi bizzat İslam dairesinden çıkmış olur. İşte bu sebepten dolayı ben bu gibi, kâfir olduğumu ileri süren liderler ile mübahale etmek gayesiyle görevlendirildim.” [15]

Hiz. Ahmed (as) böylece, kendisinin ve Cemaatinin kafir olduğunu ileri süren ulemalara mübahale daveti vererek, Yüce Allah'ın (cc) bu konuda karar vermesini istedi. O, bu konuda fikrini detaylı olarak beyan etmiş ve kafir olduğuna dair fetva veren ulemalara mübahale daveti ileterek Yüce Allah'ın (cc) son karar vermesini istemiş ve şöyle demiştir:

“Ey bana muhalif olan mollalar ve seccade mişinler (şihlar ve sözde mutasavvıflar)! Sizinle bizim aramızdaki anlaşmazlık son haddine varmıştır. Gerçi bu cemaat, sizin cemaatlerinize mukabil çok az ve sayıca çok küçüktür. Ancak kesin biliniz ki bu, Yüce Allah'ın (cc) kendi eliyle diktiği fidandır. Yüce Allah (cc) onu asla zayıf etmeyecektir. ve kemale ulaştırmadan asla razı olmayacaktır. O, bizzat size mübahale daveti vermeme bana emretmiştir. Ben çok rahatsız edildim ve bana çok eziyet edildi. Kafir olduğum ileri sürüldü. Bana deccal denildi. Benim adım şeytan konuldu. Benim yalancı ve iftiracı olduğum zannedildi. Ben onların broşürlerinde lanet edildim. Onların meclislerinde nefret ile anıldım. Herkes bana küfretmeyi büyük bir sevap sandı ve bana lanet etmek İslamiyet'in yolu olarak ileri sürüldü. Ancak bütün bu acılar ve eziyetler sırasında Yüce Allah (cc) benimle birlikteydi. Evet işte ancak O, her zaman bana teselli ve kalp

huzuru bahşetti. Onun için kesin biliniz ki benimle değil, aksine Yüce Allah (cc) ile savaşmaktasınız. O yüzden artık kalkın ve mübahaleye hazırlanın. Bu mübahaleden sonra eğer ben bir yıl içerisinde ölürsem, yahut kurtulmamın imkansız olduğu bir azaba çarptırılırsam, demek ki insanlar benim fitnemden kurtulmuş olurlar ve ben ebedi bir lanet ile hatırlanırım. Ancak eğer Yüce Rabbim (cc) bir yıla kadar beni ölümden yahut bedensel afetlerden korursa; (buna mukabil) benim muhaliflerim üzerinde Yüce Allah'ın kahrı ve öfkesinin emareleri belirlenirse ve onlardan her biri herhangi bir belaya yakalanırsa, benim bedduam da apaçık belirlenirse, hak ve gerçek de dünya üzerinde belirlenmiş olacaktır.” [16]

Hz. Ahmed (as) kendisine muhalif olan ve kafir olduğunu savunan, yahut yalancı, deccal ve sapık olduğunu iddia eden mollalar (hocalar) ve (sözde) mutasavvıf olan şeyhlerin ismini yazarak onları mübahaleye çağırıldı. Ancak onlardan hiçbirisi şartsız olarak kendisiyle mübahaleye girmediler.

---

[1] İştihar 20 Şubat 1893; Ruhani Hazain; C.5; S.651

[2] Ruhani Hazain; C.5; S.649

[3] Berekat-üd Dua; Ruhani Hazain; C.6; S.33

[4] Ruhani Hazain; C.7; S.96

[5] İřtihar; 15 Mart 1897

[6] Msafir Dergisi; Agra; Őehit Number; 6 Mart 1913

[7] Matta; 17:20 Keza Bkz. Luka:17:6

[8] Ruhani Hazain; C.6; S.291-292

[9] Ruhani Hazain; C.9; S.2

[10] Ruhani Hazain; C.9; S.6

[11] Ruhani Hazain; C.9; S.114

[12] Mecmua-i İŐtiharat; C.3; S.611-613

[13] İndipendent Dergisi; 19 Nisan 1906

[14] Aine-yi Kemalât-ı İslam; Ruhani Hazain; C.5; S.30

[15] Aine-yi Kemalât-ı İslam; Ruhani Hazain; C.5; S.256

[16] Encam-ı Atem; Ruhani Hazain; C.11; S.64-65